

so se namreč na univerzi krvavo stegli. Končno so pričeli iz revolverjev streljati. Pri temu je bilo 9 dijakov težko ranjenih. Bogoslovec Kocko pa je bil ustreljen. To je slovanska „kultura“ in na ta način se hoče na Avstrijskem univerze pridobivati. Prvaki seveda ne vejo, komu bi naj dali prav, kajti Rusini kakor Poljaki so „mili slovanski bratci“. Več kot 200 študentov je v sodnijski preiskavi. Našlo se je pri njih revolverje, železne palice, nože itd. V mestu so Poljaki potem vse rusinske hiše napadli. Šele vojaštvo je moralo red napraviti.

Poslanec H. Wastian je pri vladi odločno gledel mostu čez Dravo v Mariboru nastopil. Zlasti se je briga tudi za odkup tozadevnih hiš. Zdaj se poroča, da je vlada vsem Wastianom zahtevam ugodila.

Za vse vojak 3. kôra določilo se je čas dopustov za žetev („Ernturlaub“) za 3. do 23. julija. Drugače veljajo že znane odredbe, ki smo jih že objavili.

Delegacije sešle se bodejo letos glasom poročil koncem oktobra meseca. Sklepale bodejo o proračunu za letos in za prihodnje leto. Letos bodejo delegacije na Dunaju zborovale.

Občina Jesenice pred upravnim sodiščem. Jeseniški fajmošter Zabukovec in gerent občine sta hotela kranjski industrijski družbi in državni železnici glas v občinskem zastopu odjesti. Propadla sta pa v vseh instancah. Tudi upravno sodišče njih pritožbi ni ugodilo.

Crnogorski knez postati hoče baje kralj. Oj Nikita, kralj vseh kozjih tatov, le avanziraj v božjem imenu. Svet se zato ne bode podr.

Jubilej v Ameriki. Zjedinjene države Amerike so praznovala te dni jubilej dneva, ko se je proglasila njih neodvisnost od Anglije. Praznovanje je bilo velikansko. Zgodilo se je tudi mnogo nesreč in je najdlje skupno 28 oseb vsled takih nesreč svojo smrt.

Dopisi.

Iz Ptuj. 28. junija t. l. se je vršilo v Ptuj licenciranje in premiranje plemenskih bikov. Priglasilo se je 75 komadov, to je številka, katere že več kot 5 let se ni dosegla. Prignana živina je bila zelo hvale vredna kar se reje tiče, če ravno vsled dve letne suše in pomanjkanja krme so živinorejci in živina hudo silo trpeli in so bili živinorejci prisiljeni živino prodati. Čuditi se mora, da se je pri takih žalostnih razmerah tako visoko število priglasilo. Od teh 75 komadov je bilo 50 pingavskega, 20 marijadvorskega, in 5 murdolskega plemena. Da se je to doseglo, se moramo živinorejci zahvaliti našemu velezaslužnemu kmečkemu stanu naklonjenemu načelniku okrajnega zastopa, g. Ornič, in ga prosimo, da nam v teh hudih časih še dalje pomaga in kersu hlevi prazni vsled dveletne suše, da primerno število čistokrvne pingavske živine nakupi in med živinorejce razdeli, ker živinoreja je edini pripomoček našemu kmetu. Razdelilo se je 38 premij in je dobil prvo državno premijo 60 kron za čistega pingavskega izvrstnega bika posestnik Martin Zelenko iz Kicarja. Druga državna premija 50 kron se je spoznala graščini „Oberpettau“, katero pa graščina ni sprejela in v prid nemu kinetu pripustila; to premijo je dobil kmet Jožef Veršič v Ternovski vasi za njegovega lepega pingaverja. Eno deželno premijo 50 kron je sprejela gospa Sima na Bregu pri

Ptju za lepega pingaverja in gospod Oton Svaršnič v Monsbergu in gospa Helena Horvat za marijadvorske, vsak 45 kron. Premije darovane od okraja so dobili: g. Janez Debelak v Medribniki v Haložah 40 kron, g. Ludvik Wratzfeld pri Novi cerkvi 30 kron, g. Treza Kopše v Stopercah 30 kron, g. Franc Marinič v Polečki vasi 25 kron, g. Janez Šegula v Hlaponcih 25 kron, Simon Zusaner v Stragovcih 25 kron, Franc Golob v Podvincih 25 kron, Tomaž Šmigoc v Veliki Varnici 25 kron, Janez Črepinko v Medvecih 15 kron, Janez Poterč v Janeževcih 15 kron, Alojz Fuks ravno tam 15 kron, Simon Kukovič pri sv. Lovrenci na dr. p. 15 kron, Franc Pišek v Monsbergi 15 kron, Janez Fuhrmann v Lešji 15 kron, Vinko Glatz v Karčovini 15 kron; Anton Kramberger na Grajeni 10 kron, Janez Veronek na Hajdini 10 kron, Alojz Bračič v Doličah 10 kron, Jakob Horvat v Spuhli 10 kron, Simon Pernat v Šikolah 10 kron, Jožef Windisch na Leskovci 10 kron, Anton Šmigoc v Trambergi 10 kron, Franc Mahorič v Kicarju 10 kron, Franc Šalamun v Škerblah 10 kron, Franc Polanec v Dornovi 10 kron, Matevž Mlaker v Jablinski 10 kron, Franc Sever v Drsteli 10 kron, Martin Sajšek v Stanovšini 10 kron, Franc Solina v Bukovcah 10 kron, Filip Žumer v Stragovcih 10 kron, Jakob Žumer pri sv. Lovrenci na dr. 10 kron, Martin Haložan v Drgonji vasi pri Cirkovcah 10 kron in Anton Toš v Gaberniku 10 K. Kmetovalci, redite pingavsko plemo, živinoreja je velika pomoč pri kmetovalstvu, da bodete na boljšem. Prodajte vaša slaba teleta in nakupite po posredovanju okrajnega odbora pingavske telčke in biceke.

Od Ptujkega polja. Dragi moj „Štajerc“! Ti niti pojma nimaš, kakšni so včasih naši g. duševni pastirji med nami. Ali morda vendar le že kaj veš o njih. Glej tukaj na Ptujskem polju sta nekje dve šoli, kojih deca mora tudi redno zahajati k šolskim mašam. To je v redu in tudi popolnoma pravilno! Ali poslušaj! Od vseh strani sveta morajo prihajati otroci in nekateri iz prav velike daljave. Pripeti se pa žali Bog tudi, da v uboga deca prekesno k službi Božji pridejo, kar ni povolji prečistitemu fajmostru. Torej od daleč morajo priti učenci, in če ne pridejo, potem je pa joj za nje. Da bi se zamujenje šolske maše nekako oviralo, da bi se omogočil boljši red zaradi natančnejšega prihoda k šolskim mašam sta se vodstva dotičnih šol obrnila uradno na g. župnika, naj bi ta blagovolil na dan šolske maše ob pol 8. uri pozvončati, češ, da eno uro pozneje se bere sv. maša za mladino in to zvonjenje naj bo v spodbujanje in kaži čas — zdaj moramo iti k maši. Kaj pa stori ta blaga dušica? Prošnjo je na sledeči način odklenala. (Če bo treba, objavim dobesedni odgovor — čeprav je inace precej dolg.) A eno takoj povdarjam, niti misliti ni, da bi tej prošnji, temeljito upravičeni prošnji, gnadjivi gospod „fajmošter“ ustregli, marveč s prav jezuitičnimi zasukanecami prošnjo ironično zavrnejo. Uboga deca naj tava semtertja brez miru, brez redu tudi zanaprej. Čemu, čemu pa so svoje dni farani zvončke, milo poječe zvončke v turm obesili? Bržčas le zato, da g. fajmoštra k plačanim mašam v pravem času s sladkega spanja zbude! Ali ti, nadpolna in uboga deca, za te zvončka ni. Na vaše urice doma se ne morate zanesti. Ena teče prehitro, druga prepočasi, tretja — no ta postoji. Ti uboga deca, zanašajte se torej po komandi fajmoštra na domačo urico vsikdar! Pa ne gre, ne gre, stvar peša. Marsikaj smo že slišali o slovitem kaplanu Krajncu iz Hoč, — pa ste vi Dravjopoljčanki oče duševni pastir kaj boljši? Dvomimo gospod! Olikani krogi ne zahajajo, ne pridejo, ker jih tvoje pastirstvo — mrzi.

Klaverček.

Sv. Miklavž pri Mariboru. Čast sem imel čitati v več številkah vrlega „Štajerca“ o marljivem politikanstvu kaplana Kranjca iz Hoč in mislil sem si, da skoraj ni mogoče, da bi en gospod, kateri bi imel oznanjevati mir božji, uganjal take zgage in povzročil toliko razprtije, sovraštva in nemira. A prišel sem do lastnega prepričanja, da je vse, kar sem o njemu čital še vse premalo oestro. Imeli smo tukaj občinske volitve. Akoravno je sv. Miklavž od Hoč 1½ ure oddaljen, prišel je kaplan Krajnc trikrat k nam. Letal je tukaj od hiše do hiše in agitiral, da

se je kar kadilo. Ker semu je pri tem delu krof posušil in okadil, podal se je v gostilno, si pripeljal seboj svoje črnuhe in pijačeval do 11. ure v noči. Kaplan Krajnc! Kaj vas briga naša občina, v kateri je bil do sedaj mir med sosedi, kaj imate v pozni noči po gostilnah iskati? Delajte raje pokoro za vaše premnoge grehe, da ne bode sv. Peter prisiljen vam pred nosom zalopniti nebeška vrata. Vkljub vaše agitacije se je volitev za nas naprednjake le dobro ponesla. Prej so bili v zastopstvu sami črnuhi, a zdaj imamo 4, reči štiri naprednjake v odboru in to je polovica, ker mi volimo le 8 odbornikov. Izvoljeni so sledeči napredno misleči možje: Gobec Martin, Grašič Franc, Logarič Anton, Jože Klep. Tem nasproti stojijo 4 klerikali in sicer: Potočnik Ivan, Gorišek Ivan, Vauhnik Avgust, Florjančič Jakob. Izid volitve je pa zdajšnjih razmerah za nas napredne docela povoljen. Kaplan Krajnc! Ni to pelin na vaš kruh! Nazadnje vam gospodek pa še omenim, da imamo pri nas kakor v Hoči tudi pet prstov na roki, kateri se bodejo v slučaju, ako se še enkrat predzrne v naše razmere vtikati nos, na vašem licu fotografirali.

Iz Ptujke gore. Pri občinski seji dne 26. junija t. l. je zopet odbornik Vincenc Werdenič predlagal, da se naj mestovina po vsakem sejmu pri prvi seji odboru v pregled predloži. Za to sejo je Jurček Martin Krajncu dal predsedniščino. Čudno je le to, zakaj neki vsakokrat 3. občinske svetovalce da predsedniščino, 1. in 2. pa nikdar, če se zljubi Jurčku predsedniščino izročiti. Zato raj je tudi pri zgoraj omenjeni seji predsedoval tretji občinski svetovalec in narodnjaški petelin in skozi svojo pošteno županovanje znan Martin Krajnc. Za omenjeni poštenu predlog s samo ti-le odborniki glasovali: Vincenc Werdenič, Matias Augustin, Franc Sluga in pri prvem glasovanju tudi Lovrenc Sagadin. Klerikalno-narodnjaški predsedniki tako rekoč agitirajo pri sejah zatoraj po dva do trikrat predsednik na glasovanje eden in isti predlog da, dokler ni večina odbornikov za narodjaške cilje. Iz tega vzroka pa sme samo Krajnc predsedniščino voditi ako se Jurčku ne zljubi. (?) Da bi občinsko gospodarstvo na Gori dobro in javno bilo, tega ne trpijo sledeči odborniki: Jurček Topolovec kot ribar, Anton Kupčič, Anton Winkler in predsednik Martin Krajnc, Johan Klemenčič, učitelj, se je izrazil, da bi tedaj odborniki imeli več dela. Šment, če je za pošteno gospodarstvo preveč dela, tedaj odloži tvoj mandat; gotovo te nihče ni volil zato, da bi se občini škodovalo. Še druga odbornika sta glasovala za skrivanje nasnice; za danes njih imena zamočimo, drugičkrat se pa ne bo več nobeno ime v takih slučajih prikrivalo! Občinsko gospodarstvo mora javno biti; to zahtevamo davkoplačevalci! Naša občina je dobila 1500 K državne podpore. Za ta denar so narodovci delali zidovje okoli trškega prostora (placa); preteklo je že več sto in zopet sto let, pa še ta prostor nikoli ni bil z zidom zavarovan. Pomisliti je treba, kakšne so v naši občini ceste z jamami, da se voz do osi blato pogrezne in se ne popravi čisto nič, a ravno je že od odbora sklenjeno, obč. ceste naj popravijo. Zakaj pa Jurček ne da cest popraviti? Zakaj se bo na pokopališču zvonik pod Menda za take potrebne stvari ni denarja? Z nepotrebnimi zid pa je bilo dovolj denarja. Pa zid ni imel nobenega fundamenta ali podlage komaj zazidan se je tudi podrli; narodnjaška politika tudi nima poštene podlage, zato se tudi podira! Pri zidanju tega zida je fungiral na znani Jurček kot inženir; asistiral so mu Gorišič, Kupčič in Klemenčič; zato je zid stakomaj tri tedne, kers so le-ti zidarjem postavili in komandirali, kako se naj zida. Še osredni zid bo tudi šel za prvim. Zato se moro oblast opomniti, da ukrene, da se pri tej narodnjaški noriji ne izgubijo pošteni ljudje svojega življenja, ker pod tem zidom gre čisto na gorski plac in k cerkvi. Vprašamo, kdo pa te nepotrebne stroške plačeval? Odborniki se opozorijo, da se ne dajo zopet zapeljati da se narodjaške norije na občinski račun delajo.

Hoče. Mislite da miruje? Kaj še; pred zlato solnce zgrešilo svoj tir, kakor pa kaplan Krajnc pustil svojo neznosno škandalozno lovanje. Moramo ga zopet malo za njegove duhlike zgrabititi ter mu jih malo nasrati.

„Rihtar ima tudi nekaj za govoriti“, je moč rekel. „Dobro“, smo mu odgovorili, „ali pri nas v pisarni ne!“ In pokazali smo mu vrata. Moč pa je tekel na glavarsko, kjer so mu seveda tudi vrata pokazali. Enkrat je prišel starejši kmetič v našo pisarno. Povedal je, da ga je fajmošter V. v P. pogosto pretepel in mu vsotrajco raztrgal; prinesel je tudi raztrgano srajco seboj. Mi smo mu kupili novo srajco, od fajmoštra raztrgano pa smo v pisarniški izlozbi pri dnu ljudstvu pokazovali. Posebno veselje nam je delal tudi kaplan R. v B. Dopisaval je našemu uredniku vedno i. s. večidel razglednice z nagimi ženskami. Oj ti meseno poželjen! Enkrat pa je poslal pismo s „fajstrom“, češ, z njim naj si usta zapopamo. Dobro, špas je bil dober! Poslali smo pa nazaj nekaj, kar potrebujejo mestni gospodje, ki preveč z ženskami občujejo. In fant je bil tih. Posebno veliko veselja napravil nam je tudi ptujski dohtar Br. Hvala mu! Ali popisali ne bodedo njegovih „juridičnih“ činov, kajti drugače bi nam zopet popravke po § 19 poslal in bi zopet v vseh treh instancah pogorel. Tako smo doživeli tudi v težkem boju mnogo veselih trenutkov. In tudi na te ne smemo pozabiti!

K. L.

Krajnček namreč nikomur še ni prinesel dobička (izvzemši tistih par litrov vina, ki ga včasih plača svojim podrepanikom za špijonažo itd.) a škode je pa po svojem pametnem delovanju in politikovanju že marsikateremu povzročil. Prav se jim tudi tisti, kateri Krajnc poslušajo in ga molijo, kakor stari Judovi boga Bal-a. Torej primimo stvar! V predzadnji „Straži“ (Krajnc „Leibblättl“) se je lotil našega priljubljenega in obde spoštovanega gospoda župana Paul Wernigg-a. Razen vseh hudih duhovov je poklical tudi okrajni zastop in deželni odbor, da bi tega premetanega župana za lase prijela, ker občinsko blagajno ne izroči Karl Novaku, ker je za občinske volitve potrošil 100 K in za deželnozborske 50 K. Jeli Krajnček, kaso bi pač najraje ti sam komandiral? Oh, to bi kaj bilo za tega čedno-črnega gospodička! Jeli Krajnček, ko bi pa ti volitve vodil in za nje pisaril, ti bi pa tudi 500 K za delo vzel brez pomisleka? Seveda, to je tudi kaj drugega — K r a j n č e v žep; tja nikoli dosti ne more prihajati. Mi vemo, da Krajnček maše lovi kar na stopnicah, ljudje se sami pritožijo, tiste maše, katere pridejo ljudje naročiti k drugemu g. kaplanu. Mi vemo, da Krajnček desetak hipoma zgrabi, če le ima deset in pet kron na razpolago; mi vemo, da bi Krajnc vse zaslužke najraje sam požrl. O sam, sam, drugim pa zavida težko zaslužene soldeke. Oj ti kristjanska duša ti! Čemu neki Krajnc želi občinski denar Karl Novaku izročiti? Ali bi morda temu še enkrat rad pripomogel do druge zgube? No, naj zvedo ljudje o koristi Kranjčevi za župljane! Meseca februarja je bila občinska seja, v kateri se je občinski račun za leto 1909 položil. Sevč, Krajnc pride kot general s svojo armado k tej javni seji. Ni bilo njim nič prav. Mislili so Krajnc in njegovi pajdaši: zdaj gresta župan in njegov sekretar v „liknjo“. Ker ni bilo mogoče trdoglavo stvar razjasniti, pa je župan pisal v Gradec po revizorja, da se jezički spodvežejo. Da in revizor je prišel in je globoko v stare rajtunge pokukal in je tamkaj najšel nerede nad neredi. In ti so bili ravno pod rihtarstvom Karl Novak-a. Izpričalo se je iz te revizije, da je K. Novak gospodu Wernigg-u 583-03 K premalo izročil. Ta denar se mora sedaj povrniti g. Wernigg-u, kateri je od leta 1906 sem bil za to svoto na škodi. Krajnc je bil mislil razdreti celo „nemškutarsko kancilijo“, pa je žali Bog povzročil le Karl Novaku škodo in mu pomogel do zgube gori omenjenih 583 K, katerih mora Novak iz svojega žepa plačati. No, ker pa je Krajnc tako debeli prijatelj Novak-a, ker je on kriv revizije, morda pa vseže Krajnc sam v svoj žep in plača ovih 583 K za Novak-a. Radovedni smo, če bo kaj primaknil. No, Krajnček roke v

žep, odprij svojo debelo možnjo! — Krajnc, pa to se je tudi izpričalo, da je Wernigg-ov račun do pičice v redu. Ko bi le vsikdar tako bilo! Glejte ljudje božji, kako dela Krajnc svojim faranom „profita“! — O tej zadevi povemo znova prihodnjič več. — V zadnji „Straži“ so se prečistiljivi gospod Krajnc zopet vikali in se farbali. Saj sem rekel, ker ga drugi nočejo, pa se sam hlina, hvali in farba. On misli, škof in ordinarijat ga bosta takoj kardinalom imenovala. Ti zlata, dobra, velezaslužena in le premalo, premalo ocenjena dušica, naš predragi ti Krajnček! Zdaj pa naštevajmo njegove ogromne zasluge nadalje! Na bicikeljni in peš vandra po svetu okoli, se vtika v vse stvari, katere njega popolnoma nič ne brigajo. Če pride nujno opravilo, ga ni doma. Če pa je kakšen „masten“ pogreb ali kaj enacega, takrat je natančen ter se vsiljuje kot prvak. Svetle kronce, oh kaj mu te dišijo! Hvali se, da tak natančno in vestno opravlja svojo službo. Stima! Pripeti se mu v sami preveliki natančnosti, da pozabi maše naznanjevati, da pozabi pri nedeljski maši na zadnji blagoslov, da stvari štiri in petkrat ponavlja itd. vse, vse to iz natančnosti, pa ne do svojega posla kot duševni pastir, ampak kot politikujoči fanatik. Torej farba se kot duhovnika izgled in glejte kako pa to pride, daljude nočejo po Krajncn svoje mrlice pokopavati, ne svoje otroke krstiti, ne njegove pridige poslušati, od njegove maše zbežijo; če gre on na spoved (kar je itak jako redko) se skrijejo v hram; če ga na cesti srečajo, ga še niti ne pogledajo. In to on sebi šteje v zasluge! Fej taka ostudna farbarija, stokrat fej! No ja, kaso, slovensko kaso je vendar on osnoval — pa do sedaj še nobenemu ni dobička prinašala, kakor — njemu samemu — zakaj on je knjigovodja in kasir pri tej kasi. Mislite, da on, hoški veledobrotnik, to delo zastojno opravlja? Kaj pa da, Krajnc stori vse brezplačno — če dnarce dobiti ne more. Da, ta kasa, ta kasa, mu nosi svetlih kronc. Če bo jih le on imel tudi nosila — Bog vè, Bog! Za zdaj zadosti; vsaj vidite ljudje božji, da so gnadjivi gospod Zorč Krajnc sebi samemu ničla, faranom pa dobrotnik in gnada božja. — Krajnček nekaj še! Kaj pa, ko bi nam hotel natančneje razjasniti, kaj si takrat pri Rojko-vi pod zagneno mizo iskal, veš takrat, ko te je izpod mize privlekla na svetlo grčeva kovaška pest. Kaj si delal takrat pod mizo? No, povej! Krajnček! Kaj tiho-tapiš po noči v kotih in zaplotih kaplanje? Ali „švercaš“ kaj, ali le ušesa nateguješ v tistih zaplotnih skriščiših, da bi od mimoidočih ljudi slišal kaj se menijo? Kolikokrat si pa že lastno „pohvalo“ slišal in slušal? Oh Krajnček, kakšno lično človeče si vendar ti! Kje si pa bil takrat, ko si z Gornje Hoče pod pažuhno Jaketa visleč

švedral po vasi? Katera kletica te pa je? Veš, to je bilo neko gotovo sredo. No, kje je vera hodila takrat? Tisto sredo je v javnej gostilni zinil jo, da naredijo v Zgornji Hoči vsakega „falota“, ki tu sem privandra, za rihtarja. Fein si jo pogruntal, ti vzgled katoliškega duhovnika. Pa za koga pa se b e smatraš, ti si vendar tudi privandral v Hoče? No mi te pa bomo naredili za hočkega — škofa. Kapico in stolček in palčico imamo že v redu! — Kako Krajnc zmerja in obrekuje g. grofa H a u s a m p a c h e r-skega, največjega dobrotnika farne cerkve, to bomo prihodnjič priobčili. Naj zvè blagi dobrotnik, kako neblago si kaplan Krajnc čez njega in njegove familijarne razmere jezik brusi. Krajnc jezi čez vse mere, da mu je graščak gospod J. A. Fibbia pred nosom graščinska vrata zalopnil. Glej, ljubček moj, se te je pač tudi hitro do zadnjega naveličal! Pa ko bi ti grajščak svetlih kronc ponudil — oh kak bi bil ti precej drugačen! Kaj veš? Te poznamo, srce žlahtno! Ovi „posilinemci“, katere si v zadnji „Straži“ pobožal, te bodo tudi pobožali — prihodnjič. Danes ni več časa, ne prostora. Pa nič se ne boj, Krajnček, bo prišla „rajtunga“, nič se ne boj! Adijo dotlej, adijo Krajnček priljubljeni, ti vzgled duhovnika, ti vzor kristjana, ti up in nada vseh Hoških ...

Novice.

Pozor, inzerenti! Inzerati za „Štajerca“ se sprejemajo razven v upravnistvu tudi še na sledečih krajih:

Maribor: papirna trgovina Rud. Gaisser.

Celje: knjigotržnica Fritz Rasch.

Radgona: knjigotržnica J. Semlitsch.

Naša 10 letnica.

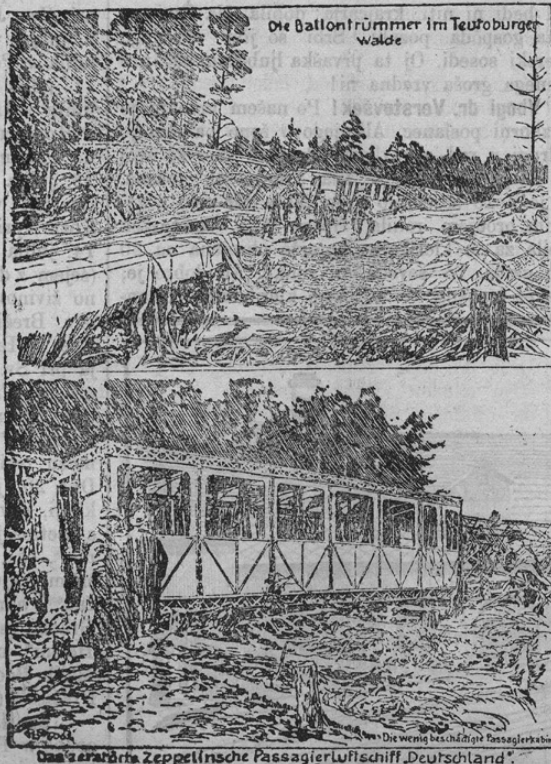
Veliko je bilo veselje med našimi pristaši, ko smo zadnji jubilejsko številko „Štajerca“ na 16 straneh in z 10 slikami izdali. Saj imamo vendar med našimi pristaši mnogo tisoč takih, ki so že vseh 10 let naši naročniki. In ti so se spominjali vseh bojev našega lista; z veseljem in ponosom so se spominjali našega dela ... Od vseh strani smo dobili navdušene čestitke ob naši desetletnici. Zahvalujemo se vsem na tem mestu! Zahvalujemo se pa tudi v prvi vrsti onim, ki so se odzvali našemu vabilu in so te dni nabirali nove naročnike. Vkljub temu, da to nabiranje novih naročnikov še ni končano, vendar že lahko rečemo, da smo na tisoče novih odjemalcev pridobili. Naši prijatelji so svojo dolžnost v polni meri storili. Čast jim! Kar se pa naših nasprotnikov tiče, se jim tem potom prav lepo zahvalujemo za vso koristno reklamo, ki so jo nam podali v svojem slepem sovraštvu. Pomagali so s svojo gonjo našemu razvitku! Odgovarjati pa se nam skoraj ne zljubi ... Tako smo torej prvo desetletje dokončali in raz poslojpa naše pisarne je frfotala veselo belo-zelena zastava. Pogumno stopamo v novo desetletje! In i znanprej ostanemo zvesti svojemu programu: Vse za kmeta, delavca in obrtnika, vse za gospodarski napredek in vse proti zločinski narodnjaški gonji. V tem znamenju bomo i znanprej zmagovali!

Šolski zaključek je te dni zopet mnogo vesolja v vrstah nežne naše mladine napravil. Kakor da bi vrgli spone suženstva od sebe, hitijo otroci v krasno poletno naravo. Dal Bog, da bi jim to prišlo! Stariše pa prosimo, naj med počitnicami nadaljujejo učiteljevo delo. Otroška duša je nekaj kristalno čistega in tudi najmanjši madež pozna se na nje. Pazite na deco! Koliko telesnih in duševnih nesreč se zgodi med počitnicami. Ne pravimo, da bi se otroke morda zaprte nad knjigami sedeti pustilo. Ne, vakance so za počitek in za veselje in za okrepčanje telesa. Ali tudi v delu se deco ne sme preveč izrabljati kot „ceno delavsko moč“. Koliko telesnega pohabljenja izvršilo se je le zato, ker se je smatralo od brezvestnih starišev šolsko deco za dekle in hlapce, katerim ni treba nič plačati. Le dajte otrokom dela, kajti delo je vsebina življenja in leni človek ni vreden, da

Ponesrečen letalni stroj.

V zadnji številki prinesli smo sliko Zeppelinovega letalnega stroja za pasazirje. Danes pa moramo že poročati, da se je ta velikanski zrakoplov ponesrečil. Pri poiskusni vožnji, katere so se udeležili tudi žurnalisti, prisilil je vihar stroj v nesrečo. Nesreča se je zgodila v Teutoburgergozdu. Današnja naša slika kaže v zgorajšnjem delu razbite kose stroja samega. Dragi instrumenti in masinerija sama k sreči ni poškodovana. Istotako so kabine za potnike, ki jih vidimo na spodnjem delu slike, nepoškodovane. Tudi nobena oseba ni bila ranjena.

Vsakdo najpridobi vsaj enega novega naročnika „Štajerca“!!!

Das zerstückte Zeppelinische Passagierluftschiff „Deutschland“.